Diszkrét matematika 2.C szakirány

6. előadás

Nagy Gábor nagygabr@gmail.com nagy@compalg.inf.elte.hu compalg.inf.elte.hu/~nagy

Komputeralgebra Tanszék

2016. ősz

Bővített euklideszi algoritmus

Definíció

Azt mondjuk, hogy $f,g \in R[x]$ polinomok esetén f osztója g-nek (g többszöröse f-nek), ha létezik $h \in R[x]$, amire $g = f \cdot h$.

Definíció

Az $f,g \in R[x]$ polinomok kitüntetett közös osztója (legnagyobb közös osztója) az a $d \in R[x]$ polinom, amelyre d|f, d|g, és tetszőleges $c \in R[x]$ esetén $(c|f \wedge c|g) \Rightarrow c|d$.

Test fölötti polinomgyűrűben tetszőleges nem-nulla polinommal tudunk maradékosan osztani, ezért működik a bővített euklideszi-algoritmus. Ez $f,g\in R[x]$ esetén (R test) meghatározza f és g kitüntetett közös osztóját, a $d\in R[x]$ polinomot, továbbá $u,v\in R[x]$ polinomokat, amelyekre $d=u\cdot f+v\cdot g$.

Bővített euklideszi algoritmus

Algoritmus

Legyen R test, $f,g \in R[x]$. Ha g=0, akkor $(f,g)=f=1\cdot f+0\cdot g$, különben végezzük el a következő maradékos osztásokat:

$$f = q_1g + r_1;$$

$$g = q_2r_1 + r_2;$$

$$r_1 = q_3r_2 + r_3;$$

$$\vdots$$

$$r_{n-2} = q_nr_{n-1} + r_n;$$

$$r_{n-1} = q_{n+1}r_n.$$

Ekkor $d = r_n$ jó lesz kitüntetett közös osztónak.

Az $u_{-1}=1,\ u_0=0,\ v_{-1}=0,\ v_0=1$ kezdőértékekkel, továbbá az $u_k=u_{k-2}-q_k\cdot u_{k-1}$ és $v_k=v_{k-2}-q_k\cdot v_{k-1}$ rekurziókkal megkapható $u=u_n$ és $v=v_n$ polinomok olyanok, amelyekre teljesül $d=u\cdot f+v\cdot g$.

Bővített euklideszi algoritmus

Bizonyítás

A maradékok foka természetes számok szigorúan monoton csökkenő sorozata, ezért az eljárás véges sok lépésben véget ér.

Indukcióval belátjuk, hogy $r_{-1}=f$ és $r_0=g$ jelöléssel $r_k=u_k\cdot f+v_k\cdot g$ teljesül minden $-1\leq k\leq n$ esetén:

$$k = -1$$
-re $f = 1 \cdot f + 0 \cdot g$, $k = 0$ -ra $g = 0 \cdot f + 1 \cdot g$.

Mivel $r_{k+1} = r_{k-1} - q_{k+1} \cdot r_k$, így az indukciós feltevést használva:

$$r_{k+1} = u_{k-1} \cdot f + v_{k-1} \cdot g - q_{k+1} \cdot (u_k \cdot f + v_k \cdot g) =$$

$$= (u_{k-1} - q_{k+1} \cdot u_k) \cdot f + (v_{k-1} - q_{k+1} \cdot v_k) \cdot g = u_{k+1} \cdot f + v_{k+1} \cdot g.$$

Tehát $r_n = u_n \cdot f + v_n \cdot g$, és így f és g közös osztói r_n -nek is osztói.

Kell még, hogy r_n osztója f-nek és g-nek.

Indukcióval belátjuk, hogy $r_n|r_{n-k}$ teljesül minden $0 \le k \le n+1$ esetén: k = 0-ra $r_n|r_n$ nyilvánvaló, k = 1-re $r_{n-1} = q_{n+1}r_n$ miatt $r_n|r_{n-1}$.

 $r_{n-(k+1)} = q_{n-(k-1)}r_{n-k} + r_{n-(k-1)}$ miatt az indukciós feltevést használva

kapjuk az állítást, és így k=n, illetve k=n+1 helyettesítéssel $r_n|r_0=g$, illetve $r_n|r_{-1}=f$.

Definíció

Legyen R gyűrű. Az

$$f(x) = f_n x^n + f_{n-1} x^{n-1} + \ldots + f_2 x^2 + f_1 x + f_0 \in R[x] \ (f_n \neq 0)$$
 polinom algebrai deriváltja az $f'(x) = nf_n x^{n-1} + (n-1)f_{n-1} x^{n-2} + \ldots + 2f_2 x + f_1 \in R[x]$ polinom.

Megjegyzés

Itt
$$kf_k = \underbrace{f_k + f_k + \ldots + f_k}_{k \text{ db}}$$
.

Állítás

Legyen R gyűrű, $a, b \in R$ és $n \in \mathbb{N}^+$. Ekkor (na)b = n(ab) = a(nb).

Bizonyítás

$$\underbrace{(a+a+\ldots+a)}_{n \text{ db}}b = \underbrace{(ab+ab+\ldots+ab)}_{n \text{ db}} = a\underbrace{(b+b+\ldots+b)}_{n \text{ db}}$$

Állítás

Ha R egységelemes integritási tartomány, akkor az $f \mapsto f'$ algebrai deriválás rendelkezik a következő tulajdonságokkal:

- konstans polinom deriváltja a nullpolinom;
- az x polinom deriváltja az egységelem;
- $(f+g)'=f'+g', \text{ ha } f,g\in R[x] \text{ (additivitás)};$
- (fg)' = f'g + fg', ha $f, g \in R[x]$ (szorzat differenciálási szabálya).

Megjegyzés

Megfordítva, ha egy R egységelemes integritási tartomány esetén egy $f \mapsto f'$, R[x]-et önmagába képező leképzés rendelkezik az előző 4 tulajdonsággal, akkor az az algebrai deriválás.

Állítás

Ha R egységelemes integritási tartomány, $c \in R$ és $n \in \mathbb{N}^+$, akkor $((x-c)^n)' = n(x-c)^{n-1}$.

Bizonyítás

n szerinti TI:

$$n = 1$$
 esetén $(x - c)' = 1 = 1 \cdot (x - c)^0$.

Tfh. n = k-ra teljesül az állítás, vagyis $((x - c)^k)' = k(x - c)^{k-1}$.

Ekkor

$$((x-c)^{k+1})' = ((x-c)^k(x-c))' = ((x-c)^k)'(x-c) + (x-c)^k(x-c)' = k(x-c)^{k-1}(x-c) + (x-c)^k \cdot 1 = (x-c)^k(k+1).$$

Ezzel az állítást beláttuk.

Állítás (NB)

Ha R integritási tartomány, char(R) = p, és $0 \neq r \in R$, akkor $n \cdot r = 0 \iff p \mid n$.

Definíció

Legyen R egységelemes integritási tartomány, $0 \neq f \in R[x]$ és $n \in \mathbb{N}^+$. Azt mondjuk, hogy $c \in R$ az f egy n-szeres gyöke, ha $(x-c)^n|f$, de $(x-c)^{n+1}$ /f.

Megjegyzés

A definíció azzal ekvivalens, hogy $f(x) = (x-c)^n g(x)$, ahol c nem gyöke g-nek. (Miért?)

Tétel

Legyen R egységelemes integritási tartomány, $f \in R[x]$, $n \in \mathbb{N}^+$ és $c \in R$ az f egy n-szeres gyöke. Ekkor c az f'-nek legalább (n-1)-szeres gyöke, és ha char(R) n, akkor pontosan (n-1)-szeres gyöke.

Bizonyítás

Ha $f(x)=(x-c)^ng(x)$, ahol c nem gyöke g-nek, akkor $f'(x)=((x-c)^n)'g(x)+(x-c)^ng'(x)==n(x-c)^{n-1}g(x)+(x-c)^ng'(x)=(x-c)^{n-1}(ng(x)+(x-c)g'(x)).$ Tehát c tényleg legalább (n-1)-szeres gyöke f'-nek, és akkor lesz (n-1)-szeres gyöke, ha c nem gyöke ng(x)+(x-c)g'(x)-nek, vagyis $0\neq ng(c)+(c-c)g'(c)=ng(c)+0\cdot g'(c)=ng(c)$. Ez pedig teljesül, ha char(R) n.

Példa

Legyen $f(x) = x^4 - x \in \mathbb{Z}_3[x]$. Ekkor 1 3-szoros gyöke f-nek, mert

$$f(x) = x(x^3 - 1) \stackrel{\mathbb{Z}_3}{=} x(x^3 - 3x^2 + 3x - 1) = x(x - 1)^3.$$

$$f'(x) = 4x^3 - 1 \stackrel{\mathbb{Z}_3}{=} x^3 - 3x^2 + 3x - 1 = (x - 1)^3,$$

tehát 1 3-szoros gyöke f'-nek is.

Lagrange-interpoláció

Tétel

Legyen R test, $c_0, c_1, \ldots, c_n \in R$ különbözőek, továbbá $d_0, d_1, \ldots, d_n \in R$ tetszőlegesek. Ekkor létezik egy olyan legfeljebb n-ed fokú polinom, amelyre $f(c_j) = d_j$, ha $j = 0, 1, \ldots, n$.

Bizonyítás

Legyen

$$I_j(x) = \frac{\prod_{i \neq j} (x - c_i)}{\prod_{i \neq j} (c_j - c_i)},$$

a j-edik Lagrange-interpolációs alappolinom, és legyen

$$f(x) = \sum_{j=0}^{n} d_j I_j(x).$$

 $l_i(c_i) = 0$, ha $i \neq j$, és $l_i(c_i) = 1$ -ből következik az állítás.

Lagrange-interpoláció

Példa

Adjunk meg olyan
$$f \in \mathbb{R}[x]$$
 polinomot, amelyre $f(0) = 3$, $f(1) = 3$, $f(4) = 7$ és $f(-1) = 0$!
A feladat szövege alapján $c_0 = 0$, $c_1 = 1$, $c_2 = 4$, $c_3 = -1$, $d_0 = 3$, $d_1 = 3$, $d_2 = 7$ és $d_3 = 0$ értékekkel alkalmazzuk a Lagrange-interpolációt. $l_0(x) = \frac{(x-1)(x-4)(x+1)}{(0-1)(0-4)(0+1)} = \frac{1}{4}x^3 - x^2 - \frac{1}{4}x + 1$ $l_1(x) = \frac{(x-0)(x-4)(x+1)}{(1-0)(1-4)(1+1)} = -\frac{1}{6}x^3 + \frac{1}{2}x^2 + \frac{2}{3}x$ $l_2(x) = \frac{(x-0)(x-1)(x+1)}{(4-0)(4-1)(4+1)} = \frac{1}{60}x^3 - \frac{1}{60}x$ $l_3(x) = \frac{(x-0)(x-1)(x+1)}{(-1-0)(-1-1)(-1-4)} = -\frac{1}{10}x^3 + \frac{1}{2}x^2 - \frac{2}{5}x$ $f(x) = 3l_0(x) + 3l_1(x) + 7l_2(x) + 0l_3(x) = \frac{22}{60}x^3 - \frac{3}{2}x^2 + \frac{68}{60}x + 3$ $\frac{22}{60} - \frac{3}{2} = \frac{68}{60} = 0$ $\frac{3}{4} = \frac{22}{60} - \frac{3}{60} = \frac{68}{60} = 0$ $\frac{3}{4} = \frac{22}{60} - \frac{112}{60} = \frac{112}{60}$ $\frac{3}{10} = \frac{112}{60}$

Lagrange-interpoláció

Alkalmazás

A Lagrange-interpoláció használható titokmegosztásra a következő módon:

legyenek $1 \leq m < n$ egészek, továbbá $s \in \mathbb{N}$ a titok, amit n ember között akarunk szétosztani úgy, hogy bármely m részből a titok rekonstruálható legyen, de kevesebből nem. Válasszunk a titok maximális lehetséges értékénél és n-nél is nagyobb p prímet, továbbá $a_1, a_2, \ldots, a_{m-1} \in \mathbb{Z}_p$ véletlen együtthatókat, majd határozzuk meg az

 $f(x) = a_{m-1}x^{m-1} + a_{m-2}x^{m-2} + \ldots + a_1x + s$ polinomra az f(i) értékeket, és adjuk ezt meg az i. embernek $(i = 1, 2, \ldots, n)$.

Bármely m helyettesítési értékből a Lagrange-interpolációval megkapható a polinom, így annak konstans tagja is, a titok.

Ha m-nél kevesebb helyettesítési értékünk van, akkor nem tudjuk meghatározni a titkot, mert tetszőleges t esetén az f(0)=t értéket hozzávéve a többihez létezik olyan legfeljebb m-ed fokú polinom, aminek a konstans tagja t, és az adott helyeken megfelelő a helyettesítési értéke.

Titokmegosztás

Példa

Legyen m=3, n=4, s=5, p=7, továbbá $a_1=3$ és $a_2=4$. Ekkor $f(x)=4x^2+3x+5\in\mathbb{Z}_7[x]$, a titokrészletek pedig f(1)=5, f(2)=6, f(3)=1 és f(4)=4. Ha rendelkezünk például az f(1)=5, f(3)=1 és f(4)=4 információkkal, akkor $c_0=1$, $c_1=3$, $c_2=4$, $d_0=5$, $d_1=1$, és $d_2=4$ értékekkel alkalmazzuk a Lagrange-interpolációt. $l_0(x)=\frac{(x-3)(x-4)}{(1-3)(1-4)}=\frac{1}{6}(x^2-7x+12)=\frac{1}{-1}(-6x^2-2)=6x^2+2$ $l_1(x)=\frac{(x-1)(x-4)}{(3-1)(3-4)}=-\frac{1}{2}(x^2-5x+4)=-4(x^2+2x+4)=3x^2+6x+5$ $l_2(x)=\frac{(x-1)(x-3)}{(4-1)(4-3)}=\frac{1}{3}(x^2-4x+3)=5(x^2+3x+3)=5x^2+x+1$ $f(x)=5l_0(x)+l_1(x)+4l_2(x)=30x^2+10+3x^2+6x+5+20x^2+4x+4=53x^2+10x+19=4x^2+3x+5$

Polinomok felbonthatósága

Definíció

Legyen R egységelemes integritási tartomány.

Ha a $0 \neq f \in R[x]$ polinom nem egység, akkor felbonthatatlannak (irreducibilisnek) nevezzük, ha $\forall a, b \in R[x]$ -re

$$f = a \cdot b \Longrightarrow (a \text{ egység} \lor b \text{ egység}).$$

Ha a $0 \neq f \in R[x]$ polinom nem egység, és nem felbonthatatlan, akkor felbonthatónak (reducibilisnek) nevezzük.

Megjegyzés

Utóbbi azt jelenti, hogy f-nek van nemtriviális szorzat-előállítása (olyan, amiben egyik tényező sem egység).